Bildiri No: **PB-051** **Doi:** 10.5606/phhb.dergisi.suppl2026.051

Düşük Doz Tetrabenazin ile Dramatik Yanıt Alınan Bir Tardiv Diskinezi Olgusu

Dicle Çoban, Meltem Demirkıran

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji Anabilim Dalı, Adana, Türkiye

Amaç: Tardiv diskinezi (TD), genellikle dopamin reseptör bloke edici ajanların (DRBA) uzun süreli kullanımı sonucu gelişen, yaşam kalitesini ciddi ölçüde kısıtlayan hiperkinetik bir hareket bozukluğudur. Bu sunumda, tekerlekli sandalyeye bağımlı hale gelen, ancak çok düşük doz tetrabenazin tedavisiyle tam klinik remisyon sağlanan ileri yaşta TD olgusunun sunulması amaçlanmıştır.

Olgu Sunumu: Yetmiş altı yaşında kadın hasta, son iki yıldır progresif seyreden istemsiz hareketler nedeniyle polikliniğimize başvurdu. Öz geçmişinde hipertansiyon, diyabetes mellitus ve koroner bypass öyküsü bulunan hastanın, Parkinson hastalığı tanısıyla uzun süreli dopaminerjik tedavi (L-Dopa ve/veya dopamin agonisti) ve eşlik eden psikiyatrik semptomlar nedeniyle nöroleptik kullanımı mevcuttu.

Nörolojik muayenesinde; belirgin orofasiyal-bukkal diskinezi, trunkal distonik postür ve koreiform ekstremite hareketleri saptandı. İstemsiz hareketlerin şiddeti nedeniyle hastanın mobilizasyonu tekerlekli sandalye ile sağlanmaktaydı. Laboratuvar tetkikleri (bakır, seruloplazmin, tiroid fonksiyonları) ve kraniyal manyetik rezonans (MR) görüntülemesi normal saptandı. Mevcut klinik tablo, ilaç kullanım öyküsüyle birlikte "Tardiv Diskinezi" olarak değerlendirildi.

Tedavide veziküler monoamin taşıyıcı tip 2 (VMAT2) inhibitörü olan tetrabenazin 12.5 mg/gün dozunda başlandı. Tedavinin ilk haftasında dramatik düzelme gözlenen hastada, 12.5 mg/gün doz ile tam klinik kontrol sağlandı. İzleminde istemsiz hareketleri tamamen gerileyen hasta, destek olmaksızın mobilize olmaya başladı.

Sonuç: Tardiv diskinezi, özellikle yaşlı popülasyonda polifarmasi ve ilaç yan etkilerine bağlı olarak ciddi morbidite nedenidir. VMAT2 inhibitörleri, TD yönetiminde güçlü kanıtlara sahip olsa da doz titrasyonu yan etkiler (depresyon, parkinsonizm) açısından kritik öneme sahiptir. Bu olgu, uygun hasta seçimi ve düşük doz stratejisi ile VMAT2 inhibitörlerinin yaşam kalitesini dramatik şekilde iyileştirebileceğini vurgulamaktadır.